

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jirího Zrůsta, Ph.D. a soudců JUDr. Miroslavy Follové a Mgr. Zory Telecké ve věci exekuce

oprávněného: **BUAK Bauarbeiter-, Urlaubs- u. Abfertigungskasse**
sídlem Kliebergasse 1A, 1050 Wien, Rakouská republika
zastoupená advokátem: Peter Maysenhölder
sídlem Na příkopě 859/22, 110 00 Praha 1 – Nové Město

proti
povinnému: **M.L.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX

o odvolání oprávněného proti usnesení soudního exekutora Mgr. Pavla Preuse, Exekutorský úřad Praha 8, se sídlem Kodaňská 1441/46, 101 00 Praha 10, ze dne 6. 3. 2024, č.j. 204 EX 71739/23-27,

takto:

- I. Usnesení soudního exekutora se ve výroku I. **mění** tak, že exekuční návrh se **nezamítá**.
- II. Ve výrocích II. a III. se usnesení soudního exekutora **zrušuje**.

Odůvodnění:

1. Soudní exekutor napadeným usnesením zamítl exekuční návrh a rozhodl, že žádnému z účastníků ani exekutorovi se nepřiznává právo na náhradu nákladů exekuce. Z odůvodnění vyplývá, že připojený exekuční titul byl předložen pouze v originálním vyhotovení, tedy konverzí vyhotovení rakouského soudu, avšak úřední překlad exekučního titulu do českého jazyka ani přes výzvu soudu předložen nebyl.
2. Proti usnesení se ohradil oprávněný. Navrhl, že předložil všechny potřebné doklady, totiž ověřený překlad exekučního titulu a ověřený překlad osvědčení podle článku 53 Nařízení evropského parlamentu a rady EU č. 1215/2012, to vše v souladu s článkem 42 odst. 2 Nařízení. Osvědčení odpovídá obsahu exekučního titulu a potvrzuje údaje v něm obsažené. Nařízení totiž soudu umožňuje žádat překlad osvědčení, ale ne překlad rozhodnutí. Překlad titulu smí soud požadovat pouze tehdy, není-li možné v exekučním řízení dále pokračovat. Doložené osvědčení ovšem obsahuje všechny formální obsahové náležitosti, zejména informace o dlužníkovi a věřiteli, výši pohledávky, datu splatnosti a výpočtu úroku. Na základě těchto informací je vymáhání možné bez dalšího. Další informace nejsou totiž pro exekuci potřeba. Exekuční návrh byl přesto zamítnut. Soud musí vycházet ze zákonných ustanovení, nikoliv ze svých požadavků či přání. Jen v případě, že povinný nerozumí jazyku, v němž byl exekuční titul vyhotoven, Nařízení jej opravňuje o překlad exekučního titulu sám požádat. Soud nemůže za povinného tento požadavek uplatnit. Pouze dlužník, nikoliv soud, musí posoudit, zda jazyku rozhodnutí rozumí či nikoliv. Přiznání práva i soudům by bylo v rozporu s účelem Nařízení, kterým je zajistit efektivní postup přeshraničního výkonu v celé EU. Ve výsledku neexistuje žádný nárok, na jehož základě by soud mohl požadovat

Shodu s prvopisem potvrzuje: Petra Kovalíková, DiS.

překlad exekučního titulu. Soud uvádí, že titul je malého rozsahu a překladem nevznikne nepřiměřený výdaj. To ovšem nehraje roli při aplikaci článku 53 Nařízení. Právě osvědčení umožňuje exekučnímu soudu v zemi výkonu rozhodnutí nařídit výkon na základě jednoduchého a jednotného osvědčení bez ohledu na rozsah a další procesní a formální náležitosti exekučního titulu, které se vždy řídí lokálním právem v zemi vydání rozhodnutí. Je třeba postupovat rychle a hospodárně a výkon rozhodnutí, resp. exekuci nařídit. V tomto směru má být usnesení změněno, případně oprávněnému určena dodatečná lhůta k doložení překladu, pokud by snad soud tento překlad považoval za nezbytný.

3. Vyjádření k odvolání nebylo podáno.
4. Odvolací soud především dospěl k závěru, že běží o odvolání včasné, subjektivně i objektivně přípustné. Přezkoumal proto usnesení soudního exekutora, řízení jeho vydání předcházející, a aniž musel ve věci doplňovat dokazování, případně provádět šetření, které má povahu dokazování a nařizovat ústní odvolací jednání, dospěl k závěru, že odvolání lze shledat opodstatněným.
5. Otázkou zásadního právního významu, která je v dané věci pro právní posouzení věci určující, je bezesporu otázka správnosti postupu soudního exekutora, který – byť z pokynu exekučního soudu – exekuční návrh zamítl z důvodů rubrikovaných. Odvolací soud má za to, že tento postup soudu, resp. soudního exekutora není korektní. Jak odvolatel správně uvádí, Nařízení rady ES č. 1215/2012 směřuje k rychlému a zejména neformálnímu oběhu soudních rozhodnutí v rámci jednotného evropského justičního prostoru a soudem tak z úřední povinnosti mohou být požadovány pouze ty podklady, které Nařízení výlučně uvádí, případně mohou být činěny pouze ty překážky, které jsou pro řádné provedení výkonu rozhodnutí či exekuce opodstatněné. Odvolací soud si je vědom skutečnosti, že na daném půdorysu panuje určitá výkladová nejednoznačnost. Ačkoliv Nařízení úřední překlad příložených listin či podkladových rozhodnutí do českého jazyka za povinnou přílohu nepovažuje, z víceleté praxe vyplývá, že překlad téměř vždy požadují české soudy. Soud ve státě výkonu – provedení exekuce sice takový překlad může od navrhovatele následně vyžádat, avšak podle názoru odvolacího soudu je třeba danou iniciativu směřovat spíše do další fáze výkonu rozhodnutí (exekuce), pokud taková fáze nastane, totiž reagovat spíše na případnou procesní iniciativu povinného v tomto směru.
6. Jinak platí, že strana, která se hodlá v některém členském státě dovolávat rozhodnutí vydaného v jiném členském státě (článek 37) musí předložit vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro ověření jeho pravosti a osvědčení vydané podle článku 53. Tyto podklady byly v projednávané věci předloženy. Ustanovení článku 37 odst. 2 Nařízení podle názoru odvolacího soudu pamatuje až na případy, kdy nelze v řízení pokračovat bez předložení překladu originálu podkladového rozhodnutí. Odvolací soud připomíná, že v dané věci tyto překážky podle názoru odvolacího soudu založeny nejsou a lze proto bez vady v řízení pokračovat s podklady, které jsou prozatím zajištěny.
7. Ze všech důvodů uvedených shora tedy odvolací soud nemohl než podle ust. § 220 odst. 1 o.s.ř. přistoupit ke změně usnesení soudního exekutora v meritu věci tak, že řízení se nezastavuje, resp. exekuční návrh se nezamítá.
8. Výroky II. a III. usnesení soudního exekutora byly pak logicky pro nadbytečnost zrušeny.
9. Další procesní postup soudu, resp. soudního exekutora je tedy tímto usnesením předznamenán.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné, jestliže toto usnesení závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla

vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Účastník může podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Brno 10. května 2024

JUDr. Jiří Zrůst, Ph.D., v.r.
předseda senátu